

Prilikom prijavljivanja i odjavljivanja boravišta državljani su dužni da daju tačne i istinite podatke.

Državljeni koji imaju prijavljeno prebivalište u BiH mogu prijaviti boravište u drugom općinskom mjestu u BiH, a najduže do godinu dana bez prekida. Nakon isteka godinu dana državljani BiH mogu ponovo prijaviti boravište.

Državljanin je dužan prijaviti adresu boravišta u BiH u roku od 15 dana od dana dolaska u mjesto boravišta, pri čemu zadržava prebivalište.

U postupku prijave boravišta državljani navodi razloge boravka, adresu na kojoj se prijavljuje boravište, te period za koji se prijavljuje.

Državljanin koji ima prijavljen boravak u inozemstvu, a nema prijavljeno prebivalište u BiH, dužan je prilikom boravka u BiH da prijavi boravište kod nadležnog organa u roku od osam dana, pri čemu zadržava prijavljen boravak u diplomatsko-konzularnoj mreži.

Član 8e.

Ako nadležni organ u postupku provedenom po službenoj dužnosti ili po zahtjevu stranke koja ima pravni interes utvrdi da je državljani BiH prijavio boravište suprotno odredbama člana 8d. stav 2. ovog zakona, rješenjem će poništiti boravište".

Član 5.

Član 9. mijenja se i glasi:

"Član 9.

Državljanin koji se stalno nastani u inozemstvu, ili koji u inozemstvu boravi duže od tri mjeseca, kod nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva BiH odjavljuje svoje prebivalište u BiH i prijavljuje mjesto boravka u inozemstvu.

Državljanin koji je dužan da odjavi prebivalište u skladu s prethodnim stavom, odjavljuje se posredstvom nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva BiH u zemlji u kojoj se nastanio, a prebivalište odjavljuje nadležni organ, shodno članu 5. ovog zakona.

Državljanin je dužan odjaviti svoju maloljetnu djecu ako su se ona stalno nastanila u inozemstvu ili ako borave u inozemstvu duže od tri mjeseca.

Ako se državljani koji se stalno nastanio u inozemstvu, ili koji u inozemstvu boravi duže od tri mjeseca, rodi dijete u inozemstvu, ono se ne prijavljuje kao lice s prebivalištem BiH u vrijeme svog rođenja.

Državljanin koji u inozemstvu boravi duže od tri mjeseca, a koji se ne namjerava stalno nastaniti u zemlji u kojoj trenutno boravi i ako održava efektivnu vezu s BiH (npr. ako ima porodicu ili članove porodice u BiH, ili ako u BiH ima kuću, stan ili preduzeće u vlasništvu i sl.), nije dužan da odjavi prebivalište u BiH, ne oduzima mu se lična karta državljanina BiH, ali je dužan kod nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva da prijavi mjesto boravka u inozemstvu, gdje ostvaruje sve konzularne i druge usluge.

Nadležno diplomatsko-konzularno predstavništvo za slučajeve iz ovog člana provodi postupak i podatke o prijavi boravka dostavlja u evidenciju boravka koju vodi Agencija.

Odredbe ovog člana ne primjenjuju se na izbjeglice iz BiH."

Član 6.

U članu 11. stav 1. mijenja se i glasi:

"Agencija u skladu sa Zakonom o Agenciji za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 56/08), (u daljnjem tekstu: Zakon o Agenciji), putem elektronske obrade podataka vodi i održava centralnu evidenciju podataka o prebivalištu i boravištu državljanina (u daljnjem tekstu: centralna evidencija)."

Član 7.

Član 12. mijenja se i glasi:

"Član 12.

Nadležni organ dužan je redovno dostavljati Agenciji podatke iz svoje lokalne evidencije. Agencija osigurava podatke iz centralne evidencije nadležnom organu kako bi on izvršavao svoje dužnosti propisane Zakonom.

Organi nadležni za promjene naziva općina, naseljenih mjesta i ulica dužni su, posredstvom nadležnih organa, redovno dostavljati navedene promjene radi ažuriranja evidencija koje vodi Agencija."

Član 8.

Iza člana 14. dodaju se čl. 14a. i 14b., koji glase:

"Član 14a.

Državljanin BiH može podnijeti zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija elektronskim putem na način propisan članom 7a. stav 1. ovog zakona, a nadležni organ traženo uvjerenje može dostaviti elektronskim ili pismenim putem kako to stranka u svom zahtjevu navede.

Ako elektronski potpis nije u skladu sa zakonskim uslovima, nadležni organ će rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje uvjerenja.

Član 14b.

Sva fizička i pravna lica, javni organi, agencije ili bilo koji drugi organ, osim nosioca podataka i kontrolora obrađivača i lica koja su pod direktnom nadležnošću kontrolora ili obrađivača ovlašteni da obrađuju podatke, mogu podnijeti zahtjev da im se izvrši prijenos podataka iz evidencije prebivališta i boravišta.

Javni organi zahtjev za prijenos podataka mogu podnijeti samo ako imaju valjan pravni osnov za prijenos podataka koji proizilazi iz njihove zakonom utvrđene nadležnosti, a sva druga fizička i pravna lica, agencije ili drugi organi dužni su da dokažu da imaju legitiman pravni interes.

Nadležni organ odbit će zahtjev za prijenos podataka u slučaju da zahtjev ne sadrži valjan pravni osnov ili ne dokazuje legitiman pravni interes, kao i u svim slučajevima kad postoji sumnja da će se traženi podaci zloupotrijebiti.

U zavisnosti od dokazanog legitimnog pravnog interesa, ili zakonom utvrđene nadležnosti, određuje se obim podataka koji se prenose, što pored imena i adrese može uključivati i podatke o mjestu i datumu rođenja i drugo.

Preneseni podaci mogu se koristiti samo u svrhu za koju je prijenos podataka izvršen."

Član 9.

U članu 32. stav 3. iza tačke c) dodaje se nova tačka d) koja glasi:

"d) provođenju člana 7a. stav 1. i člana 8. st. 2., 3. i 4. ovog zakona".

Član 10.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 01,02-02-1-36/13

15. jula 2015. godine

Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Šefik Džaferović, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Bariša Čolak, s. r.

Na temelju članka IV.4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 50. sjednici Zastupničkog doma održanoj 18. srpnja 2013. godine i na 7.

sjednici Doma naroda održanoj 15. srpnja 2015. godine, donijela je

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PREBIVALIŠTU I BORAVIŠTU DRŽAVLJANA
BOSNE I HERCEGOVINE**

Članak 1.

U Zakonu o prebivalištu i boravištu državljana Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 32/01 i 56/08) iza članka 7. dodaje se članak 7a. koji glasi:

"Članak 7a.

Državljanin BiH može prijaviti odnosno odjaviti prebivalište ili boravište i adresu stanovanja elektroničkim putem kod nadležnih tijela iz članka 5. stavak 1. Zakona (u daljnjem tekstu: nadležna tijela) uz sigurni elektronički potpis ovjeren kvalificiranom potvrdom, a sukladno nalogu koji donosi Agencija za identifikacijske isprave, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija).

Nadležno tijelo rješenjem će odbiti zahtjev za izdavanje uvjerenja ako utvrdi da elektronički potpis nije sukladan zakonskim uvjetima.

Ako se u postupku provjere dokaza o pravu na prebivalište utvrdi da stranka nije dala točne i istinite podatke, nadležno tijelo rješenjem će odbiti zahtjev za prijavu odnosno odjavu prebivališta ili boravišta i adrese stanovanja.

Tehničku podršku za aktivnosti iz ovoga članka pruža Agencija."

Članak 2.

Članak 8. mijenja se i glasi:

"Članak 8.

Prilikom prijave i odjave prebivališta državljani su dužni dati točne i istinite podatke.

U postupku prijave prebivališta i adrese stanovanja državljani su dužni priložiti dokaz da imaju valjanu osnovu za prebivalište na adresi na kojoj se prijavljuju. Dokazom da državljani imaju valjanu osnovu za prebivalište na adresi na kojoj se prijavljuju smatra se jedan od sljedećih dokaza:

- a) dokaz o vlasništvu ili suvlasništvu ili posjedu stana, kuće ili drugog objekta za stanovanje;
- b) ovjereni ugovor o zakupu ili ovjereni ugovor o podstanarskom odnosu uz ovjereni dokaz o vlasništvu ili suvlasništvu ili posjedu stanodavca;
- c) potvrda da se pred nadležnim tijelom vodi spor o vlasništvu, odnosno da je pokrenut postupak legaliziranja ili uknjižbe objekta, stana ili kuće na adresi na kojoj se prijavljuju prebivalište.

Valjanim dokazom za prebivalište smatrat će se i ovjereni izjava stanodavca iz koje je vidljivo da stanodavac ispunjava uvjete propisane toč. a), b) i c) prethodnoga stavka ovoga članka te daje pristanak da određena osoba bude prijavljena na njegovoj adresi stanovanja.

Bračni ili izvanbračni partneri i srodnici u prvom stupnju u pravoj liniji (roditelji i djeca), posvojitelji i posvojenici u postupku prijave prebivališta mogu podnijeti zahtjev za prijavu prebivališta na adresi već prijavljenog bračnog ili izvanbračnog partnera ili srodnika u prvom stupnju u pravoj liniji odnosno posvojitelja ili posvojenika samo uz dokaz o bračnom ili izvanbračnom stanju, srodstvu ili posvojenju, bez pribavljanja dokaza iz stavka 2. ovoga članka, uz evidentiranje postojanja takvog odnosa.

Nadležna tijela socijalne skrbi, starački domovi, gerijatrijske i druge specijalizirane zdravstvene ustanove dužni su dostaviti relevantne podatke o adresama stanovanja štićenika i korisnika svojih usluga, državljana Bosne i Hercegovine koji u

postupku prijave prebivališta ne mogu osigurati dokaze iz stavka 2. ovoga članka, nadležnome tijelu za prijavu prebivališta radi dokazivanja valjane osnove za prijavu prebivališta na adresi na kojoj se prijavljuju.

Državljanima Bosne i Hercegovine koji su u stanju socijalne potrebe i ne mogu osigurati dokaze iz stavka 2. ovoga članka, a nisu kod nadležnih tijela socijalne skrbi evidentirani kao korisnici pomoći, mogu zahtijevati od nadležnoga tijela socijalne skrbi pomoć u pribavljanju dokaza o valjanoj osnovi za prijavu prebivališta na adresi na kojoj se prijavljuju.

Osobi koja nema mjesto i adresu stanovanja niti sredstava kojima bi mogla namiriti potrebu stanovanja (u daljnjem tekstu: beskućnik) nadležno tijelo socijalne skrbi može omogućiti da prijavi prebivalište na adresi ustanove socijalne skrbi, a u tom slučaju beskućnik je dužan nadležnom tijelu i ustanovi socijalne skrbi dostaviti adresu za kontaktiranje, koja može biti kod fizičke ili pravne osobe uz njihovu suglasnost.

Građanin je dužan prijaviti nadležnom tijelu svoje prebivalište u roku od 15 dana od dana nastanjenja na adresi na kojoj prijavljuje prebivalište.

Prilikom prijave prebivališta maloljetnika, tijelo ili osoba iz članka 7. stavka 2. Zakona prilažu rodni list maloljetnika.

Prilikom prijave prebivališta prema rođenju djeteta, osoba ili tijelo iz stavka 8. ovoga članka, prijavljuju dijete nadležnom tijelu u roku od 30 dana od dana rođenja djeteta, prilažući rodni list djeteta.

Članak 3.

Članak 8a. mijenja se i glasi:

"Članak 8a.

Nadležna tijela dužna su u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovoga Zakona za svakog državljanina s evidentiranim prebivalištem provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti iz članka 8. st. 2., 3. i 4. Dokazi se mogu prikupljati elektroničkim putem uz korištenje digitalno potpisanih podataka u tijelima nadležnim za vođenje evidencija u kojima se nalaze relevantni podaci.

U postupku provjere ispunjenosti uvjeta, nadležna tijela dužna su s posebnom pažnjom i razumijevanjem cijeniti dokaze za osjetljive i socijalno ugrožene kategorije državljana BiH iz članka 8. st. 4., 5. i 6.

U postupku provjere ispunjenosti uvjeta mogu se kao relevantne koristiti: matične knjige, evidencije nekretnina, zavoda za zapošljavanje, zdravstvene zaštite, mirovinsko invalidskog osiguranja, korisnika komunalnih i drugih usluga i sl., o čemu će poseban nalog donijeti ravnatelj Agencije."

Članak 4.

Iza članka 8a. dodaju se čl. 8b., 8c., 8d. i 8e. koji glase:

"Članak 8b.

Državljanin može odjaviti prebivalište osobno, izravno kod nadležnog tijela, a prebivalište može odjaviti i nadležno tijelo po službenoj dužnosti. Nakon zaprimanja zahtjeva za prijavu prebivališta, sukladno postupku utvrđenom ovim člankom, nadležno tijelo kojemu je podnesen zahtjev za prijavu prebivališta, po službenoj dužnosti, elektroničkim putem obavještava nadležno tijelo u mjestu ranijeg prebivališta državljanina radi odjave prebivališta. Nakon što dobije potvrdu o odjavi prebivališta od nadležnog tijela, tijelo koje vodi postupak prijaviti će prebivalište.

Postupak od podnošenja zahtjeva za prijavu prebivališta do odjave ranijeg prebivališta i do prijave novog prebivališta ne može trajati dulje od 15 dana.

Nadležno tijelo dužno je državljaninu odmah izdati ovjereni presliku obrasca prijave, koja služi kao dokaz da je osoba prijavila prebivalište kako je predviđeno ovim Zakonom. Ovjereni obrazac također služi kao dokaz da je nadležno tijelo

omogućilo odjavu ranijeg prebivališta državljanina. Ukoliko je državljanin odjavio prebivalište izravno kod nadležnog tijela, nadležno tijelo dužno je izdati mu potvrdu o odjavi prebivališta.

Članak 8c.

Ukoliko nadležno tijelo u postupku provedenom po službenoj dužnosti ili po zahtjevu stranke koja ima pravni interes utvrdi da je državljanin BiH prijavio prebivalište suprotno odredbama članka 8. stavak 1. ovoga Zakona, rješenjem će poništiti prebivalište.

Članak 8d.

Boravište u BiH, sukladno ovome Zakonu, mogu prijaviti kod nadležnog tijela državljani koji posjeduju osobnu iskaznicu i prebivalište na teritoriju BiH ili punoljetni državljani BiH koji posjeduju putovnicu i imaju prijavljen boravak u inozemstvu. Maloljetne osobe mogu prijaviti boravak na adresi boravka roditelja ili na drugoj adresi uz odobrenje roditelja.

Prilikom prijave i odjave boravišta državljani su dužni dati točne i istinite podatke.

Državljanin koji imaju prijavljeno prebivalište u BiH mogu prijaviti boravište u drugom općinskom mjestu u BiH, a najdulje do godinu dana bez prekida. Nakon isteka godinu dana državljani BiH mogu ponovno prijaviti boravište.

Državljanin je dužan prijaviti adresu boravišta u BiH u roku od 15 dana od dana dolaska u mjesto boravišta, pri čemu zadržava prebivalište.

U postupku prijave boravišta državljanin navodi razloge boravka, adresu na kojoj se prijavljuje boravište, te razdoblje za koje se prijavljuje.

Državljanin koji ima prijavljen boravak u inozemstvu, a nema prijavljeno prebivalište u BiH, dužan je za vrijeme boravka u BiH prijaviti boravište kod nadležnog tijela u roku od osam dana, pri čemu zadržava prijavljeni boravak u diplomatsko-konzularnoj mreži.

Članak 8e.

Ukoliko nadležno tijelo u postupku provedenom po službenoj dužnosti ili po zahtjevu stranke koja ima pravni interes utvrdi da je državljanin BiH prijavio boravište suprotno odredbama članka 8d. stavak 2. ovoga Zakona, rješenjem će poništiti boravište".

Članak 5.

Članak 9. mijenja se i glasi:

"Članak 9.

Državljanin koji se stalno nastani u inozemstvu ili koji u inozemstvu boravi dulje od tri mjeseca odjavljuje svoje prebivalište u BiH kod nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva BiH i prijavljuje mjesto boravka u inozemstvu.

Državljanin koji je dužan odjaviti prebivalište u skladu s prethodnim stavkom, odjavljuje se putem nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva BiH u zemlji u kojoj se nastanio, a odjavu prebivališta obavlja nadležno tijelo shodno članku 5. ovoga Zakona.

Državljanin je dužan odjaviti svoju maloljetnu djecu ako su se ona stalno nastanila u inozemstvu ili ako borave u inozemstvu dulje od tri mjeseca.

Ako se državljaninu koji se stalno nastanio u inozemstvu ili koji u inozemstvu boravi dulje od tri mjeseca rodi dijete u inozemstvu, ono se ne prijavljuje kao osoba s prebivalištem BiH u vrijeme svoga rođenja.

Državljanin koji u inozemstvu boravi dulje od tri mjeseca, a koji se ne namjerava stalno nastaniti u zemlji u kojoj trenutačno boravi i ako održava efektivnu vezu s BiH (npr. ako ima obitelj ili članove obitelji u BiH ili ako u BiH ima kuću, stan ili poduzeće u vlasništvu i sl.), nije dužan odjaviti prebivalište u BiH, ne oduzima mu se osobna iskaznica državljanina BiH, ali je dužan

prijaviti mjesto boravka u inozemstvu kod nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva, u kojemu ostvaruje sve konzularne i druge usluge.

Nadležno diplomatsko-konzularno predstavništvo provodi postupak u slučajevima iz ovoga članka i dostavlja podatke o prijavi boravka u evidenciju boravka, koju vodi Agencija.

Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na izbjeglice iz BiH."

Članak 6.

U članku 11. stavak 1. mijenja se i glasi:

"Agencija, sukladno Zakonu o Agenciji za identifikacijske isprave, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 56/08), (u daljnjem tekstu: Zakon o Agenciji), putem elektroničke obrade podataka vodi i održava središnju evidenciju podataka o prebivalištu i boravištu državljana (u daljnjem tekstu: središnja evidencija)."

Članak 7.

Članak 12. mijenja se i glasi:

"Članak 12.

Nadležno tijelo dužno je redovito dostavljati Agenciji podatke iz svoje mjesne evidencije. Agencija osigurava podatke iz središnje evidencije nadležnom tijelu kako bi ono ispunjavalo svoje Zakonom propisane dužnosti.

Tijela nadležna za promjene imena općina, naseljenih mjesta i ulica dužna su, posredstvom nadležnih tijela, redovito dostavljati naprijed navedene promjene radi ažuriranja evidencija koje vodi Agencija."

Članak 8.

Iza članka 14. dodaju se čl. 14a. i 14b. koji glase:

"Članak 14a.

Državljanin BiH može podnijeti zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija elektroničkim putem na način propisan člankom 7a. stavak 1. ovoga Zakona, a nadležno tijelo može dostaviti traženo uvjerenje elektroničkim ili pismenim putem, kako to stranka u svome zahtjevu navede.

Ako elektronički potpis nije sukladan zakonskim uvjetima, nadležno tijelo rješenjem će odbiti zahtjev za izdavanje uvjerenja.

Članak 14b.

Sve fizičke i pravne osobe, javna tijela, agencije ili bilo koje drugo tijelo, osim nositelja podataka i kontrolora obrađivača, osobe koje su pod izravnom nadležnošću kontrolora ili obrađivača ovlaštene za obradu podataka, mogu podnijeti zahtjev za prijenos podataka iz evidencije prebivališta i boravišta.

Javna tijela mogu podnijeti zahtjev za prijenos podataka samo ako imaju valjanu pravnu osnovu za prijenos podataka koji proizlazi iz njihove zakonom utvrđene nadležnosti, a sve druge fizičke i pravne osobe, agencije ili druga tijela dužni su dokazati da imaju legitiman pravni interes.

Nadležna tijela odbit će zahtjev za prijenos podataka u slučaju da zahtjev ne sadrži valjanu pravnu osnovu ili se njime ne dokazuje legitiman pravni interes, kao i u svim slučajevima kad postoji sumnja da će se traženi podaci zloupotrijebiti.

Ovisno o dokazanom legitimnom pravnom interesu ili zakonom utvrđenoj nadležnosti, određuje se opseg podataka koji se prenose, što uz ime i adresu može uključivati i podatke o mjestu i datumu rođenja i drugo.

Preneseni podaci mogu se koristiti samo u svrhu za koju je prijenos podataka obavljen."

Članak 9.

U članku 32. u stavku 3. iza točke c) dodaje se nova točka d), koja glasi:

"d) provođenju članka 7a. stavak 1. i članka 8. st. 2., 3. i 4. ovoga Zakona".

Članak 10.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

Broj 01,02-02-1-36/13

15. srpnja 2015. godine

Sarajevo

Predsjedatelj

Zastupničkog doma

Parlamentarne skupštine BiH

Šefik Džaferović, v. r

Predsjedatelj

Doma naroda

Parlamentarne skupštine BiH

Bariša Čolak, v. r.

На основу члана IV 4. а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на 50. сједници Представничког дома одржаној 18. јула 2013. године и на 7. сједници Дома народа одржаној 15. јула 2015. године, донијела је

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕБИВАЛИШТУ И БОРАВИШТУ ДРЖАВЉАНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Члан 1.

У Закону о пребивалишту и боравишту држављана Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 32/01 и 56/08) иза члана 7. додаје се члан 7а, који гласи:

"Члан 7а.

Држављанин БиХ може пријавити односно одјавити пребивалиште или боравиште и адресу становања електронским путем код надлежних органа из члана 5. став 1. Закона (у даљем тексту: надлежни органи) са сигурним електронским потписом овјереним квалификованом потврдом, а у складу са упутством које доноси Агенција за идентификациона документа, евиденцију и размјену података Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Агенција).

Надлежни орган ће рјешењем одбити захтјев за издавање увјерења, ако утврди да електронски потпис није у складу са законским условима.

Ако се у поступку провјере доказа о праву на пребивалиште утврди да странка није дала тачне и истините податке, надлежни орган ће рјешењем одбити захтјев за пријаву, односно одјаву пребивалишта или боравишта и адресе становања.

Техничку подршку за активности из овог члана пружа Агенција."

Члан 2.

Члан 8. мијења се и гласи:

"Члан 8.

Приликом пријављивања и одјављивања пребивалишта држављани су дужни да дају тачне и истините податке.

У поступку пријављивања пребивалишта и адресе становања држављани су дужни да приложе доказ да имају ваљан основ за пребивалиште на адреси на којој се пријављују. Као доказ да држављанин има ваљан основ за пребивалиште на адреси на којој се пријављује сматра се један од следећих доказа:

- а) доказ о власништву или сувласништву или посједу стана, куће или другог објекта за становање;
- б) овјерен уговор о закупу или овјерен уговор о подстанарском односу уз овјерен доказ о власништву или сувласништву или посједу станодавца;
- ц) потврда да се пред надлежним органом води спор о власништву, односно да је покренут поступак

легализације или укњижавања објекта, стана или куће на адреси на којој се пријављује пребивалиште.

Као ваљан доказ за пребивалиште сматраће се и овјерена изјава станодавца из које је видљиво да станодавац испуњава услове прописане тач. а), б) и ц) из претходног става овог члана и да даје пристанак да одређено лице буде пријављено на његовој адреси становања.

Брачни или ванбрачни партнери и сродници првог степена у правој линији (родитељи и дјеца), усвојоци и усвојеници, у поступку пријављивања пребивалишта, могу поднијети захтјев за пријаву пребивалишта на адреси већ пријављеног брачног или ванбрачног партнера или сродника првог степена у правој линији, односно усвојоца или усвојеника само уз доказ о брачном или ванбрачном стању, сродству или усвојењу, без прибављања доказа из става 2. овог члана, уз евидентирање постојања оваквог односа.

Надлежни органи социјалног старања, старачки домови, геријатријске и друге специјализоване здравствене установе дужне су да релевантне податке о адресама становања штићеника и корисника својих услуга, држављана Босне и Херцеговине, који у поступку пријаве пребивалишта не могу обезбиједити доказе из става 2. овог члана, доставе надлежном органу за пријављивање пребивалишта ради доказивања ваљаног основа за пријаву пребивалишта на адреси на којој се пријављују.

Држављанима БиХ који су у стању социјалне потребе и не могу обезбиједити доказе из става 2. овог члана, а нису код надлежних органа социјалног старања евидентирани као корисници помоћи, могу од надлежног органа социјалног старања захтијевати помоћ у прибављању доказа о ваљаном основу за пријаву пребивалишта на адреси на којој се пријављују.

Лицу које нема мјесто и адресу становања, нити средстава којим би могло намирити потребу становања (у даљем тексту: бескућник) надлежни орган социјалног старања може омогућити да пријави пребивалиште на адреси установе социјалног старања, а у том случају бескућник је дужан да надлежном органу и установи социјалног старања достави адресу за контакт, која може бити код физичког или правног лица уз њихову сагласност.

Грађанин је дужан да надлежном органу пријави своје пребивалиште у року од 15 дана од дана настањења на адреси на којој пријављује пребивалиште.

При пријави пребивалишта малолетника орган или лице из члана 7. став 2. Закона прилажу родни лист малолетника.

При пријави пребивалишта по рођењу дјетета, лице или орган из става 8. овог члана пријављују дијете код надлежног органа у року од 30 дана након рођења дјетета прилажући родни лист дјетета.

Члан 3.

Члан 8а. мијења се и гласи:

"Члан 8а.

Надлежни органи су дужни да, у року од пет година од дана ступања на снагу овог закона, за сваког држављанина са евидентираним пребивалиштем изврше провјеру испуњености услова из члана 8. ст. 2. 3. и 4. Докази се могу прикупљати електронским путем уз коришћење дигитално потписаних података код органа надлежних за вођење евиденција у којима се налазе релевантни подаци.

У поступку провјере испуњености услова, надлежни органи су дужни да са посебном пажњом и разумијевањем цијене доказе за осјетљиве и социјално угрожене категорије држављана БиХ из члана 8. ст. 4, 5. и 6.